

08-12-2024 † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Ι' ΛΟΥΚΑ)

† Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἀγίας Ἄννης.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Βαρύς.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

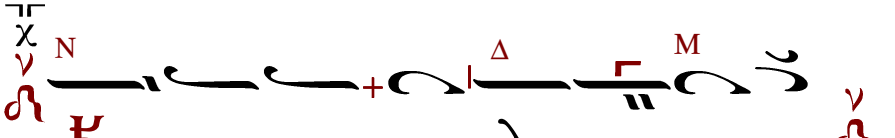
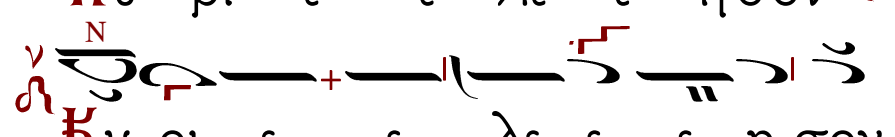
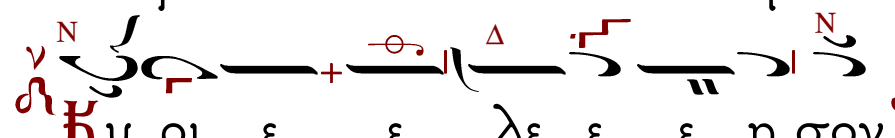
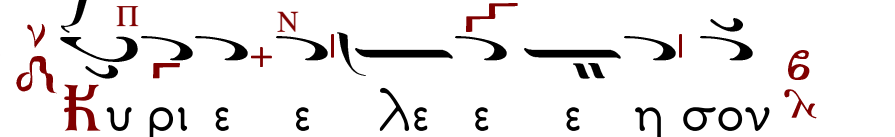
ΧΟΡΟΣ: **Ο**ὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

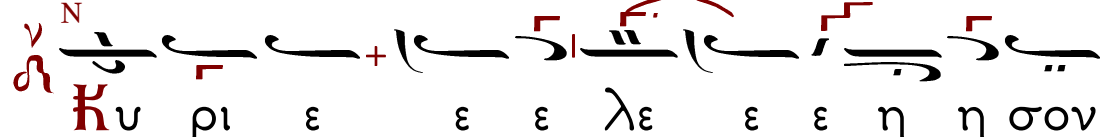
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

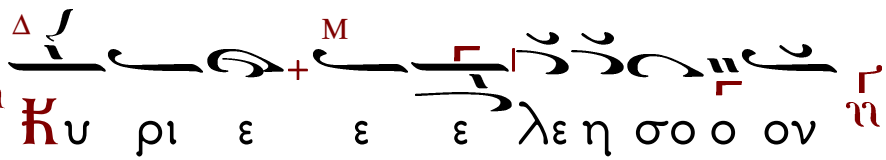
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

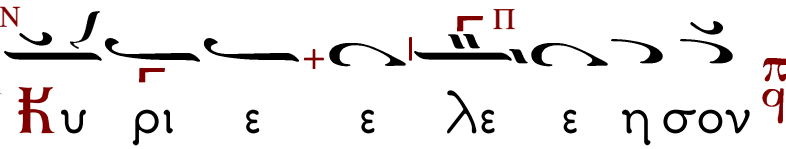
Ἦχος λδ Νη

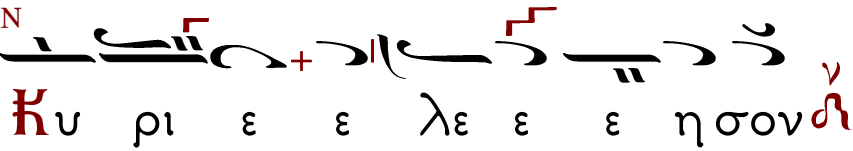
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

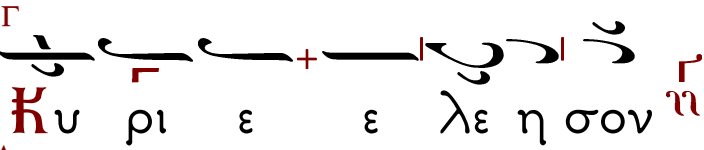
ΕΤΕΡΑ.

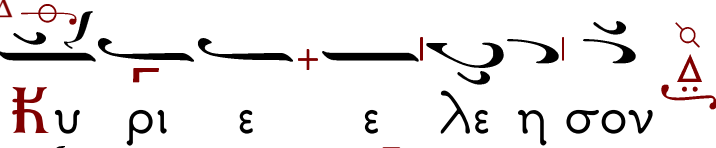
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

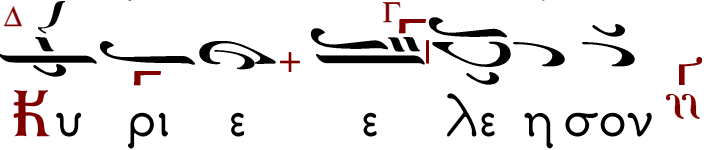
4. ^ν ^Δ ^Μ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

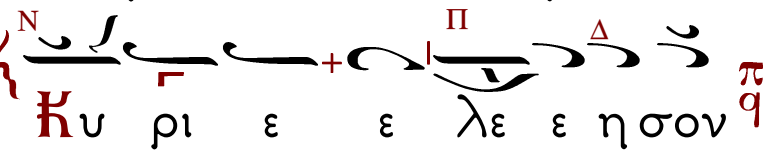
5. ^ν ^N ^Π
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

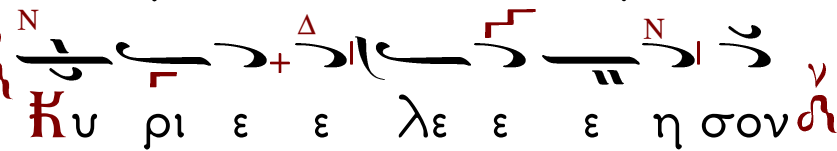
6. ^ν ^N ^ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^N ^Δ ^ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^N ^ν
Cοι Κυ ρι ε ^ν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρά
Ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος Γα

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
κου σο ον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου προ σχες τη φω νη της δε η σε
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς
σε ει σα κου σον μου Κυ ρι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ
σις των χει ρω ων μου θυ σι α ε σπε ρι νη

ει σακουσον μου Κυ υ ρι ι ε

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι ι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκ των αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ^Δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ μη
 λι πανα ^Μ τω την κε φα λη ην μου ^Γ
^Γ ^Ν ^Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι ι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη
 σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^Γ
^Γ ^Ν ^Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
 η δυν θη σαν ^Π ω σει πα χος γης ερ ρα γη
 ε πι της γης ^Δ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
 των πα ρα τον Α α δην ^Γ
^Γ ^Ν ^Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
 μοι μου ^Δ ε πι σοι η λ πι σα μη η αν τα νε λης

την ψυχη ην μου Γ
η

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ
νεστησαν το ομοι π και αποσκανδα
λων των εργαζομενων την ανο
μι Γ
η

Πεσουνται εν αμφιβληστρο αυτων
οι αμαρτωλοι Δ κα τα μονας ειμι εγω
εως αν παρελθω Γ
η

Φωνη μου προς Κυριον εκεκρα
ξα φωνη μου προς Κυριον εδε
η η θην Γ
η

Εκ χει ω ε νω πιον αυ του την δε η
σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α
παγγε λω

Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ
μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους μου

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην
ε κρυψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και
ουκ εστι νο εκζη τωων την ψυ χη ην μου

^N
Γ^η **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη
^M
ζω ων των Γ^η
Γ^η **Π**ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ^{π^q} ο
ο τι ε τα πει νω θην σφο ο δρα Γ^η
^N
Γ^η **Ρ**υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον ^{Γ^Π}
των με ^{π^q} ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με Γ^η
^N Γ^η **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
^N ^{χ^Δ}
χην μου **Δ** του ε ζο μο λο γη σα σθε ε τω
^M
ο νο μα τι ι σου Γ^η

Δευτε α γαλ λι α σω ω με θα τω
 Κυ ρι ω τω συντριψαν τι θα να του το
 κρα τος και φω τι σαν τι αν θρω ω πων το
 γε ε νος με τα των α σω μα α των
 κραυ γαζον τες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η
 μων δο ο ζα α σοι
 Ε με υ πο με νου σι δι και οι
 ε ως ου αν τα πο δω ως μοι
 Σταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα
 φη ην δι η μας θανα τω δε ως Θε ος θανα τον
 ε νε κρω σας δι ο προ σκυ νου ου μεν

την τρι η με ρο ον σου α να στα σιν Κυ

ρι ε δο ο ζα α σοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ει σα ακου σον της φω

νη ης μου

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε

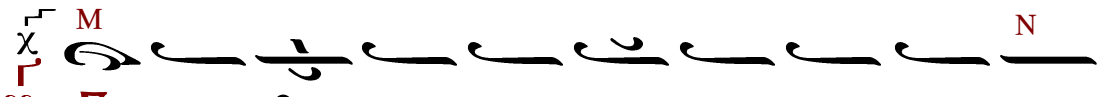
γερ σιν του Δη μι ουρ γου ε θ αυ μα σαν βο

ω ων τες την αι νε σιν την αγ γε λι κην αυ τη

η δο ζα της Εκ κλη σι ι ας ου τος

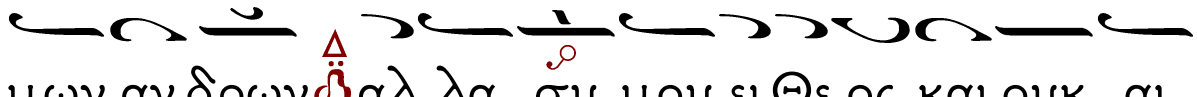
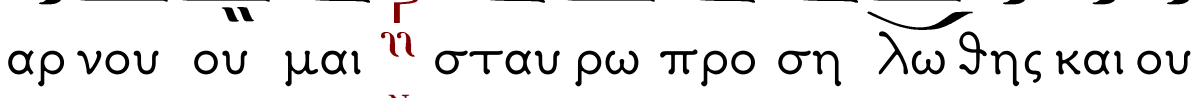
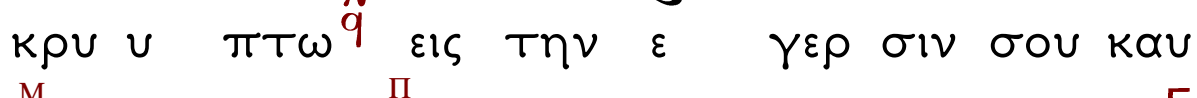
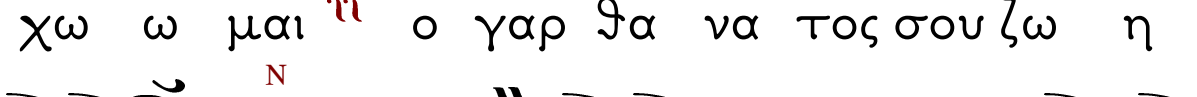
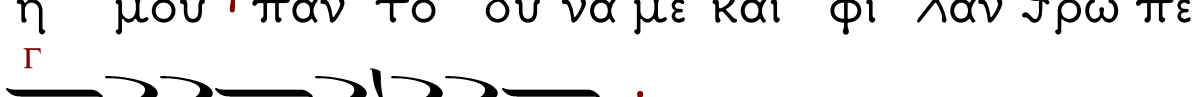
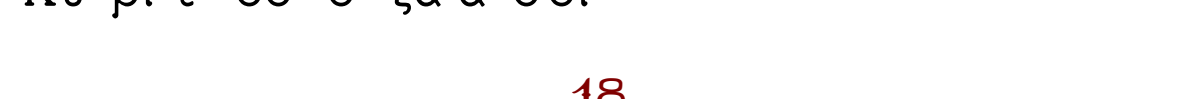
ο πλου ου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι

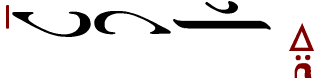
 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα
 εις την φω νη ην της δε η σε ω ως
 μου

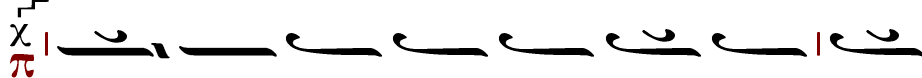
 Καν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο
 μων αν δρων
 αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι
 σχυ νομαι
 ε μα στι ι χθης τον νω τον ουκ
 αρ νου ουμαι
 σταυ ρω προ ση λω θης και ου
 κρυ υ πτω
 εις την ε γερ σιν σου και
 χω ωμαι
 ο γαρ θα να τος σου ζω η
 η μου
 παν το δυ να με και φι λαν θρω πε
 Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι

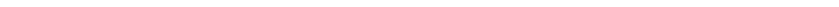
Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα
Σπικηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Παταπίου.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἦχος ὧ Πα

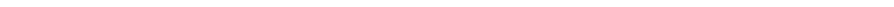
Σπῆχος.   αν α νο μι ας πα ρα
 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ
 πο στη η σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λας
 μος ε στιν

Πάτερ Πατάπιε σαρκός, τὰς ὁρμὰς
ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον
ῥήκας, ὡς Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν
καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς
νεύσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπῆχος.   νε κεν του ο νο μα τος
 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

 η λ π ι σ ε ν η ψ υ χ η μ ο υ ε π ι τ ο ν Κυ ρ ι ο ν

Πάτερ Πατάπιε χοροῖς, Ἀσκητῶν ἡρίθμῃσαι,
τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας,
ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος.

$$\chi \pi q$$

— П

 $\mathcal{A}$

πο φυ λα κης πρω ι ας

μεχρι νυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας

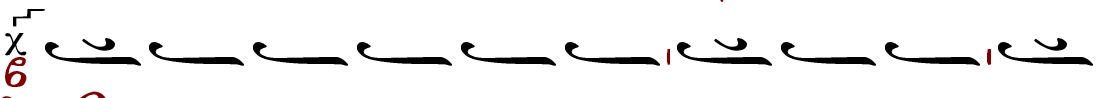
Γ_{Δ}^{χ}

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον Πάτερ Πατάπιε φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου
ἐλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων
λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων
ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ
νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

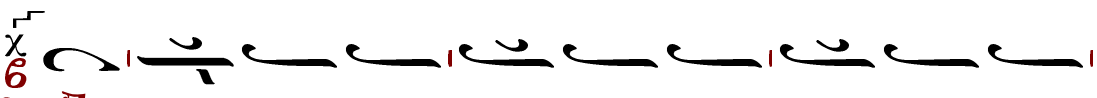

 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

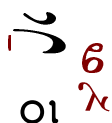
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ

 πα σων των α νο μι ων αυ του

Τῷ Χριστῷ ἐκ νεότητος, ἠκολούθησας
 Ὅσιε, κοσμικὴν προσπάθειαν ἀρνησάμενος, καὶ
 τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νεκρώσας Πατάπιε,
 ἰσαγγέλω σου ζωῇ, τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλος,
 ἀναδέδειξαι, καὶ ταμεῖον τῆς θείας ἐπιπνοίας,
 ἀρετῶν ταῖς φωταυγείαις, φαίνων τοῖς πᾶσι τὰ
 κρείττονα.

 Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

 ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα

 οι

Ἐξ Αἰγύπτου ὡς ἥλιος, ἐπιστὰς Πάτερ ὅσιε, τὴν Κωνσταντινούπολιν κατεπύρευσας, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι, καὶ τρόπων χρηστότητι, καὶ θαυμάτων ἱερῶν, ἐπιδείξεις Ἅγιε· δαιμονῶντας γάρ, θεραπεύεις καὶ πῆρως ὁμμάτων, καὶ τὸ πάθος τοῦ καρκίνου, τῇ σῇ ἐντεύξει ἰάτρευσας.

^χ₆ ^λ
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
⁶
 ος αυ του εφ η μας ^λ και η α λη θει
^χ
 α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω
⁶
 να ^λ

Κορινθίας τὸ καύχημα, Λουτρακίου τὸν ἔφορον, ὡς Χριστοῦ θεράποντα γνησιώτατον, τὸν θεοφόρον Πατάπιον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς προστάτην τῶν πιστῶν, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, καὶ ὑπέρμαχον, τῆς οἰκείας Μονῆς τῆς κεκτημένης, ὡς πηγὴν θείαν χαρίτων, τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον.

α α βω ω ω μεν εν ευ φρο συ υ υ
 νη η η βο ω ω ω ντες χαι αι ροις
 ο τω Χριστω ο λο σχε ρω ως α α να α α
 τε θεις και της εν αυ τω ω ζω ω ω
 ης καρ πο φο ρη η σα α ας τας χα α α
 ρι ι ι ι τας χαι αι αι ροις του Πα ρα κλη
 του δο ξα σθει εις τη η δω ω ω ρε α και
 θαυμα τω ω ων ε ε ε νεεργει ει ει αις τω
 κο ο ο ο σμω ω ω ε κλα α α αμ ψας
 χαι αι αι ροις των Γε ρα νει ει ω ω ων
 ο ο πυ υ υ ρ σος του Λου τρα κι

ου το ο ο κλε ε ε ο ος και πα της
 Κο ρι ιν θι ας πρε σβευ τη ης θε ε ερ
 μο ο τα α α τος αλλ ω θε ο φρο ο
 ον Πα τα α α α πι ι ι ι ε ως ε
 χων παρ ρη σι αν προς Κυ υ υ υ ρι ι ι ον
 α δι α λειπτως πρε ε ε ε ε σβε ε ευ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 υ πε ερ τω ων ψυ χω ω ων η η η η
 μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Βαρύς ᾠ. Γα

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
των αιαι ω ω νων α α μην
Μη τηρμεν ε γνωω ω ω σθης υ πεερ
φυσιν Θε ε ο το ο ο κε ε μειναςδε
Παρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο
ον και εν νοι α αν και το θαυμα του του κου
ου σου ερ μη νευσαι γλωωωσ σου ουδυ υ υ
υ να α α ται πα ρα δο ζου γαρ ου ου
ου ου σης της συλλη η η ψε ως Α α α
γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο

τροπος τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου
 ου λε ται Θε ε ος νι κα α α ται αι
 φυ υ σε ε ως τα α α ξις δι ο σε
 πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του Θε ου ου
 γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα
 σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α ας
 η η μω ω ω ων

Τὸ Σύντομον Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Βαρύς ᾠ. Γα

Αρχὴ Μαρτυρίας

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Μη τηρμεν ε γνω ω σθης υπερφυσιν Θε
ο το ο κε ε μεινας δε παρθε ε νος υ
περ λο ο γον και εν νοι αν και το θαυμα
του τοκου σου ερ μη νευσαι γλωσσασα ου ου
δυ ναι πα ρα δο ο ζου γαρ ου ου ου σης
της συλλη ψε ως α γνη α κα τα λη
πτος εστιν ο τροπος της κυ η σε ως ο που
γαρ βου λε ται Θε ος νι κα ται φυ σε ως

Μ
τα α ξις ς δι ο σε πα αν τες μη τε ρα
Δ
του Θε ου γι νω σκο ον τες δε ο με θι σου
Δ
εκ τε νως πρε σβε ε ευ ε Δ του σω θη ναι τας
Γ
ψυχας η μωω ων ς

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον
 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η ν
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. Ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἵτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Соφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Соφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15-23 καὶ 6. 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκᾶταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει

θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ
σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.
Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ
Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
Ὑψίστου.

Соφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ'. 7-15)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἁπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόστιχα.

Ἰχθὺς ὡς Ἰα

^Γⲁⲗⲏⲥⲱⲛⲉⲥⲧⲉⲥⲉⲕⲧⲟⲩⲧⲁⲫⲱⲥⲱⲧⲉⲣⲧⲟⲩ
^Μⲕⲟⲩⲟⲥⲙⲟⲩⲁⲓⲕⲁⲓⲥⲱⲛⲉⲕⲉⲣⲁⲥⲧⲟⲩⲥⲁⲛⲑⲣⲱ
ⲡⲟⲩⲥⲱⲛⲧⲉⲥⲁⲣⲕⲓⲥⲟⲩⲕⲩⲣⲓⲉⲃⲟⲩⲙⲁⲁ
ⲥⲟⲩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ.

*Σπικηρά Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῆς Αἰγύπτου βλαστός, ὁ ἐν ἐρήμῳ μὲν ὡς ἄσαρκος πρότερον, ἀσκήσας ἔρωτι θείῳ, καὶ θριαμβεύσας ἐχθροῦ, θεία συμμαχία τὴν παράταξιν, ἐν πόλει δὲ ὕστερον, διαλάμπας τοῦ Βύζαντος, θαυμάτων αἴγλη, καὶ πλουσίοις χαρίσμασι, τῆς ἀμέμπτου σου, πολιτείας Πατάπιε· ὅθεν σε μακαρίζομεν, ὡς θεῖον θεράποντα, καὶ νοσημάτων παντοίων, θεραπευτὴν συμπαθέστατον, Χριστὸν δυσωποῦντα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάλαι τῇ εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, μετεκομίσθη τὸ σὸν σκῆνος, Πατάπιε, ἐν ὄρεσι Γερανείων, ἔνθα Μονὴ ἱερά, τῇ σῇ κλήσει Πάτερ ὠκοδόμηται, ἐν ᾗ πάσης τάξεως, καταφεύγουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὧν αἰτοῦνται, παρὰ σοῦ μετὰ πίστεως, τάχος δέχονται, τὴν σωτήριον ἔκβασιν. Ὅθεν τῇ

ἀντιλήψει σου, ἡ Κόρινθος γάνυται, καὶ τὸ
Λουτράκιον ἅμα, καὶ ἡ περίοικος ἅπασα,
Χριστὸν ἀνυμνοῦσαι, τὸν δωρούμενον τοῖς πᾶσι,
τὸ θεῖον ἔλεος.

Εἰς τὸν Σπῆχον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη

Χ^N Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
αι Υι υι ω ω ω⁶ και α γι ι ωω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευμα τι^ν
της σαρ κο ος το ο ο φρονηημα⁶
υ πο τα α ζα ας τω ω πνε ε ευ μα
α α α τι^Δ αγ γε λι κω ως ε εν κο ο ο σμω
⁶ δι ι ε ε πρε ψα ας Ο ο ο σι ι ι ι
ε^ν τα γαρ α ει δι α με νο ον τα
ευ θει αγνω μη εκ ζη τω ω ων^Δ του σκο
λι ου ου δρα κον τος δι ι ι ερ ρη η ζας τας

μη χαα να ας τη α α σκη η η σει ει ει ει
 σου και τη θει α α με το χη δο ζα σθεις
 ε ε πα α ξι ι ι ως την του πο ο
 θου ου ου πλη ρω ω σι ιν ε πι τη η δει
 ει ως ε ε ευ ρη η η η κας δι ο
 παμ μα α καρ Παα τα α α πι ι ι ι
 ε ρυ υ υ υ σαι η μας των πα θω ω
 ω ω ων τη ης κα κι ι ι ι ας και πρε
 σβευ ε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε λε η θη
 η ναι τα α ας ψυ χα α ας η η η η
 μων

^{τχ}_ν ^N και νυ υν και α ει ⁶_λ και εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην ^γ_λ
^N ^γ_λ Βη θλε εμ ε τοιοιμα α ζου ⁶_λ ευ τρε
 πι ι ζε ε ε σθω η η η φα α α α ατ
 νη ^γ_λ το σπη λαι ον δε χε ε ε ε σθω ^γ_λ η
 α λη θει α α η ηλ θεν ⁶_λ η η σκια πα
 ρε ε ε ε δρα α α α με ^γ_λ και Θε ος α αν
 θρω ω ποι οισ εκ Παρ θε ε νου ου πε ε φα νε
 ε ε ρω ω ω ται ^Δ_λ μορ φω θεις το καθ η
 μα ας και θε ω σας το προ ο ο οσ λη η η

ημμα^γ δι ο Αα δααμ αα να α νε ου ου
ου ται αι συν τη Ε ευ α κρα α α ζο
ο ο οντες^Δ ε πι ι γης ευ δο κι ι α α ε
ε πε φα α α νη^{6λ} σωσαι το γε ε ε ε ε
νο ος η η η μωωω ω ω ω ων^γ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα

Κα τε ε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου
τον θα να τον η νε ω ζας τω λη στη τον
πα ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον θρη νον
με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ζας ο τι α νε στης Χρι
στε ο Θε ος πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε λε ε ος

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πά $\frac{\pi}{q}$ $\frac{\pi}{q}$ Γε ρα νει ων το κλε ος Κο ριν
 θι ας το καυ χη μα Δ και Μο να ζου σων νυν
 προ στα της α νε ε δει ει χθης Πα τερ Πα
 τα πι ε $\frac{\pi}{q}$ α σκη σε σι νη στει αις προ σευ
 χαις Δ νυν ε χεις παρ ρη σι αν προς Θε ον $\frac{\pi}{q}$ α
 δι α λει πτω σι κε τευ ει νυ περ υ μων Δ
 των κα τα κρι των δου λων σου $\frac{\pi}{q}$ δο ο ζα τω
 δο ζα σθεν τι δι α σου Δ δο ζα τω σε ε
 ε νι σχυ σαν τι Δ δο ζα τω φω τι σαν τι η
 μας Δ δι α της της α σκη η σε ε ως $\frac{\pi}{q}$

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Δόξα...

^κ
^χ₉ **Ε**ξ Αἱ γυπτουε κλαμ ψας Πατερ Πατα
πι ε ^χ₉ εν Βυζαντιω εμπρεπεις τη ισαγ
γε ελω ζω η ^{γ'}_η και ως θει ον θη σου
ρον η μιν δε δωρησαι ^χ₉ το λειψανον σου
το σεπτον α να βλυζον μυστικως ^{γ'}_η την χα
αριν του Πα ρακλη του ^χ₉ τοις τη α γι α Μο
νη η σου ^χ₉ προσερχο με νοις με τα πι
στεως ^χ₉

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κ^και ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος^κ χαι ρε τειχος και σκεπη των προ στρε χον
των εις σε^κ χαιρε α χειμα στε λι μην και α πει
ρο γα με^κ η τε κου σα εν σαρ κι τον Ποι η
την σου και Θε ον^κ πρε σβευ ου σα μη ελ λει
πης^κ υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
νου ουν των τον το ο κοον σου ου ου ου^κ

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἁμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.